

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bořivoje Hájka a soudců Mgr. Radka Kopsy a JUDr. Šárky Hůrkové, Ph.D., ve věci

žalobce: **MS "POLOM - ŠVIHOV" z.s.**, IČO 26621924
sídlem Svatopluka Čecha 128, 537 01 Chrudim
zastoupený advokátem JUDr. Vavřincem Kopincem
sídlem Dachov 89, 539 55 Měřetice

proti
žalovaným: **1) Ekostatek Prostějov s.r.o.**, IČO 06056695
sídlem Žumberk 37, 538 36 Žumberk
2) Statek Švihov, s.r.o., IČO 06057209
sídlem Švihov 4, 539 55 Měřetice
oba zastoupení advokátem JUDr. Petrem Šádou
sídlem Bořice 65, 538 62 Bořice

o zaplacení 202 587 Kč s příslušenstvím,

o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Chrudimi ze dne 8. 11. 2021, č.j. 4 C 245/2020 -62,

takto:

I. Usnesení okresního soudu se v odvoláním napadeném výroku II. **mění** takto:

Žalobce je povinen nahradit žalovanému 1) náklady za řízení před okresním soudem ve výši 26 676 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta žalovaného 1).

Žalobce je povinen nahradit žalovanému 2) náklady za řízení před okresním soudem ve výši 15 996 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta žalovaného 2).

II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému 1) náklady odvolacího řízení ve výši 1 716 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta žalovaného 1).

III. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným 2) nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Citovaným usnesením okresní soud ve výroku I. rozhodl o zastavení řízení a ve výroku II. uložil žalobci povinnost nahradit oběma žalovaným, každému jednou polovinou, náklady řízení ve výši 60 064 Kč k rukám zástupce žalovaných do tří dnů od právní moci rozhodnutí.
2. Zdůvodnil, že žalobce se proti žalovaným domáhal zaplacení žalované částky a u jednání vzal žalobu v plném rozsahu zpět. Protože žalovaní se zpětvzetím souhlasili, okresní soud dle § 96 odst. 1 a 2 o.s.ř. řízení zastavil.
3. O náhradě nákladů řízení okresní soud rozhodl dle § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. s tím, že žalobce zpětvzetím žaloby zavinil zastavení řízení, a proto má povinnost nahradit žalovaným náklady řízení.

Výši této povinnosti okresní soud určil dle podle § 8 odst. 1, § 7 bod 6, § 12 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to v rozsahu odměny advokáta za jeden úkon právní služby po 14 624 Kč, když shledal, že ve věci učinil advokát žalovaných čtyři úkony (přípravu a převzetí věci, vyjádření k žalobě, další poradu s klienty dle potvrzení a účast u soudního jednání). Za tyto čtyři úkony zároveň přiznal režijní paušál po 300 Kč a dále přiznal náhradu cestovních výdajů za cestu advokáta z jeho sídla k soudu a zpět, tj. z [redacted] do [redacted] ve výši 168 Kč, a také náhradu za promeškaný čas dvakrát po 100 Kč dle § 14 citované vyhlášky. Celkem tak okresní soud shledal výši náhrady v částce 60 064 Kč, kterou dle § 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o.s.ř. uložil žalobci zaplatit žalovaným k rukám jejich zástupce v zákonné lhůtě.

4. Proti usnesení, a to výslovně pouze proti výroku II ohledně náhrady nákladů řízení, podal žalobce včasné odvolání, v němž namítal vadu, nepřesnost a nespravedlnost rozhodnutí, včetně nerespektování § 150 o.s.ř. Dle žalobce advokát žalovaných vstoupil do řízení krátce před nařízeným jednáním, jehož se zúčastnil, a vyjádření k žalobě nevypracoval a náhradu mu tak za tento úkon nelze přiznat. Dále měl za to, že náhradu nelze přiznat ani za neúčelnou další poradu s klienty před prvním jednáním, pro kterou nebyl dán žádný důvod. Uvedl také, že za účast na jednání soudu, které nebylo zahájeno, je slušností účtovat pouze poloviční úkon a měl za to, že nesprávně byla přiznána také náhrada za promeškaný čas, neboť nebyl splněn časový limit vzhledem k délce trvání nezahájeného soudního jednání a době strávené u soudu. Zároveň namítl, že je nutné zohlednit výši odměny za jeden úkon právní služby tak, aby mohlo být posouzeno, zda rozhodnutí o náhradě nákladů snese požadavky základního principu spravedlnosti, když měl za to, že v dané věci přiznaná náhrada je zcela zjevně nepřiměřená úsilí a situaci, a proto je na místě její nepřiznání dle § 150 o.s.ř. z důvodů hodných zvláštního zřetele. K těmto důvodům doplnil, že žalobce jako myslivecký spolek nedisponuje žádným majetkem a není výdělečně činný, poskytl žalovaným služby k ochraně jejich majetků tím, že členové spolku z vlastních prostředků investovali žalovanou částku k zajištění ochrany půdních celků obhospodařovaných žalovanými a v souladu s dobrými mravy není spravedlivé po žalobci požadovat platby ve prospěch třetích osob a nechat jej v dané věci zaplatit náklady řízení, navíc v nepřiměřené výši. Žalobce namítl, že nemůže uhradit náklady, o nichž okresní soud jednostranně a necitlivě rozhodl, neboť nedisponuje finančními prostředky a členové spolku odmítají náklady uhradit z vlastních prostředků, neboť již žalovaným z vlastních prostředků přispěli dostatečně na ochranu jejich pozemků. Uzavřel, že povinnost žalobce k náhradě nákladů řízení největší pravděpodobností povede k jeho zrušení a náklady nebudou uhrazeny, neboť členové spolku za dluhy žalobce ze zákona neodpovídají. Proto žalobce požadoval pečlivé zvážení celkové situace a citlivější rozhodnutí o náhradě nákladů řízení s tím, že při jeho zániku budou nejvíce poškozeni žalovaní, kteří sami o sobě nejsou schopni obhospodařované polnosti ochránit zejména před nájezdy černé zvěře. Proto žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí o nákladech řízení a rozhodnutí dle § 150 o.s.ř. tak, že žalobce není povinen náklady řízení hradit.
5. Žalovaní 1) a 2) v odvolacím řízení navrhli potvrzení napadeného rozhodnutí, z jehož závěry se plně ztotožnili. Namítli, že vyúčtování výše jejich nákladů řízení je zcela v souladu s advokátním tarifem, když jejich advokát převzal zastupování 27. 8. 2021, kdy také došlo k první poradě. Požadovaná další porada proběhla před soudním jednáním, následně došlo k účasti na jednání, s níž byly spojeny náklady cestovního a ztráta času. Zdůraznili, že žaloba v dané věci má dvě části a ke každé byla podána replika a účtován byl jen jeden úkon. Použití § 150 o.s.ř. žalovaní 1) a 2) odmítli jako zcela nedůvodné s tím, že okresní soud správně dle § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. shledal procesní zavinění na straně žalobce, jehož podání žalovaní označili za kverulantské. Poukázali na to, že žalobce nedbal oprávněných námitek žalovaných, ani nepřihlížel k právní úpravě, byť měl dostatek času na zpětvzetí žaloby. Vzhledem k tomu, že byl žalobce právně zastoupen a měl prostředky na úhradu právních služeb, musel si být dle žalovaných vědom důsledků svého případného neúspěchu ve věci.

6. Krajský soud citované usnesení okresního soudu přezkoumal pouze v rozsahu podaného odvolání, tj. pouze ve výroku II. o náhradě nákladů mezi účastníky. Proto krajský soud rozhodnutí přezkoumal bez nařízení jednání dle § 212, § 212a a § 214 odst. 2 o.s.ř. a přihlížel jak k odvolacím námitkám, tak k důvodům v odvolání neuvedeným. Poté krajský soud shledal, že odvolání je částečně důvodné.
7. Krajský soud na základě obsahu spisu shledal, že žalobou ze dne 17. 9. 2020, ve znění doplnění ze dne 2. 11. 2020, se žalobce proti žalovanému 1) domáhal zaplacení 202 587 Kč s příslušenstvím s tvrzením, že pro něho dle požadavků a pokynů jeho jednatele zajišťoval práce a služby při ochraně jeho zájmů a majetku spočívající v bránění a snižování škod na porostech způsobených zejména černou zvěří s tím, že tyto činnosti prováděli členové žalobce jako mysliveckého spolku dle zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb. a jsou obsahem doložených faktur. Protože žalovaný 1) ani na předžalobní upomínku ničeho nezapltil, domáhal se žalobce také zákonných úroků z prodlení. Žalovaný 1) prostřednictvím zvoleného advokáta žalobu odmítl jako zcela nedůvodnou s tím, že po žalobci ničeho nepožadoval a plnění mu nebylo poskytnuto, neboť žalobce případně plnil svoji zákonnou povinnost. Žalobce poté dle podání ze dne 4. 2. 2021 vzal proti žalovanému 1) žalobu částečně zpět ohledně 170 000 Kč s příslušenstvím, neboť v tomto rozsahu žalované plnění požadoval po žalovaném 2), jehož přistoupení do řízení navrhl. Okresní soud pravomocným usnesením ze dne 28. 4. 2021 přistoupením žalovaného 2) do řízení připustil. Následně dle oznámení ze dne 27. 9. 2021 převzal zastoupení obou žalovaných nynější advokát na základě procesní plné moci ze dne 27. 8. 2021, který po doplnění žaloby ze dne 1. 10. 2021 okresnímu soudu dne 3. 11. 2021 doručil písemný vyjádření žalovaných, jež bylo žalobci předáno při ústním soudním jednání dne 8. 11. 2021. Při tomto jednání v souladu s obsahem protokolu došlo k zahájení projednání věci samé odkazem žalobce na podanou žalobu ve znění doplnění, na níž žalobce trval. Až v průběhu tohoto jednání vzal žalobce žalobu v celém rozsahu zpět a žalovaní 1) a 2) s tím souhlasili a žádali náhradu nákladů řízení.
8. Na základě uvedených skutečností krajský soud shledal, že okresní soud správně vycházel z právní úpravy § 146 odst. 2 věty první o.s.ř. a správně v dané věci dovodil, že žalobce z procesního hlediska zavinil pravomocné zastavení řízení tím, že bez ohledu na chování žalovaných 1) a 2), kteří od počátku žalobu zcela odmítali, vzal po zahájení jednání ve věci samé žalobu zcela zpět. Proto žalobci v souladu se závěry okresního soudu vznikla povinnost k plné náhradě účelně vynaložených nákladů řízení žalovaných 1) a 2). Nepřiznání této náhrady žalovaným 1) a 2) je v souladu s § 150 o.s.ř. možné pouze výjimečně, a to z důvodů hodných zvláštního zřetele, které však dle závěrů krajského soudu v dané věci nejsou dány. Na základě shora uvedených konkrétních okolností při podání žaloby, včetně předžalobní upomínky, a zjištěnému konkrétnímu průběhu dalšího řízení, krajský soud uzavřel, že žalobce, již před podáním žaloby zastoupený advokátem, žalobu podal přes jemu známou obranu ze strany žalovaného 1), na níž po celou dobu jak žalovaný 1), tak žalovaný 2) setrvali. Přes takto setrvalé námitky obrany žalovaných žalobce žalobu nejen podal, včetně zaplacení soudního poplatku ve výši 10 129 Kč, tak na ní po celou dobu řízení setrval, včetně toho, že navrhl přistoupení žalovaného 2) a upravil poměr konkrétních částek proti žalovaným požadovaných. Je proto třeba uzavřít, že tyto konkrétní okolnosti jsou v dané věci plně v souladu s procesní odpovědností, kterou žalobce v dané věci v plném rozsahu nese jak za zahájení řízení, tak za jeho další průběh, tj. i za úplné zpětvzetí žaloby po zahájení jednání věci. Důvody hodné zvláštního zřetele tak v dané věci nelze dovodit, když takovými důvody zejména nemůže být pouze to, že žalobce je mysliveckým spolkem, nevyvíjí podnikatelskou činnost. K tomu lze pouze dodat, že i tato právní osoba nese v souladu se svojí právní osobností a svéprávností úplnou odpovědnost za své právní jednání, včetně zvoleného způsobu hospodaření a procesního jednání v soudním řízení. Proto žádnou ze žalobcem namítaných konkrétních skutečností nelze v dané věci přičítat k tíži žalovaných, což zejména platí i o konkrétních skutkových okolnostech, které měly být předmětem sporu a k jejichž věcnému řešení právě pro procesní zavinění žalobce nedošlo.

9. Krajský soud proto na základě uvedených závěrů shledal, že v dané věci se rozhodnutí o náhradě nákladů řízení v souladu se závěry okresního soudu plně řídí zásadou procesního zavinění, na jejímž základě vznikla žalobci povinnost k plně náhradě nákladů řízení účelně vynaložených na straně žalovaných 1) a 2). Ohledně výše této náhrady však krajský soud částečně přisvědčil odvolacím námitkám žalobce, neboť shledal, že okresní soud se nedostatečně vypořádal s účelností účtovaných nákladů a jejich konkrétní výši.
10. Krajský soud zejména shledal, že na straně žalovaných 1) a 2) je třeba vycházet z toho, že v dané věci se v souladu se žalobou vymezeným skutkem jedná o samostatné účastníky řízení ve smyslu § 140 odst. 1 a § 91 odst. 1 o.s.ř. Proto je třeba samostatně posuzovat jak účelnost, tak výši náhrady nákladů jednak na straně žalovaného 1), a jednak na straně žalovaného 2). V souladu s obsahem spisu tak krajský soud uzavřel, že na straně žalovaného 1) byl v dané věci v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb. prostřednictvím zvoleného advokáta účelně učiněn úkon právní služby spočívající v převzetí zastoupení, včetně první porady, dále písemné vyjádření ve věci ze dne 28. 12. 2020, a to s rozhodnou tarifní hodnotou žalované jistiny 202 587 Kč dle § 8 odst. 1, § 7 a § 11 odst. 1 citované vyhlášky, tj. s odměnou advokáta dvakrát po 9 140 Kč spolu s dvakrát paušální náhradou hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky. Po pravomocném přistoupení žalovaného 2) ve spojení s navrženou změnou žaloby je třeba přihlídnout k tomu, že došlo k novému převzetí zastoupení současným advokátem pouze na straně žalovaného 2), jemuž proto za toto převzetí, včetně první porady, náleží náhrada nákladů z rozhodné tarifní hodnoty sporu vedeného proti žalovanému 2) ohledně jistiny 170 000 Kč, tj. odměna advokáta ve výši 7 900 Kč, a to spolu s paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč. Protože na straně žalovaného 1) se takto jednalo pouze o změnu právního zastoupení, nejedná se na straně žalovaného 1) o procesně účelný úkon právní služby a náhradu nelze přiznat.
11. V dalším řízení byl poté advokátem žalovaných 1) a 2) při jejich společném zastoupení účelně učiněn jeden úkon právní služby při jeho účasti na jednání okresního soudu dne 8. 11. 2021, a to v souladu s citovanou právní úpravou ve spojení s § 12 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. s odměnou advokáta na straně každého ze žalovaných ve výši 7 312 Kč, a to vždy spolu paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč. Jako společně pak na straně žalovaných 1) a 2) účelně vznikly také správně účtované a okresním soudem přiléhavě zdůvodněné náklady na cestovné za cestu advokáta z jeho sídla k okresnímu soudu a zpět a za ztrátu času advokáta na této cestě ve výši 168 Kč a dvakrát po 100 Kč. K námitkám žalobce krajský soud uvádí, že tyto částky jsou v souladu s § 13 odst. 4 a § 14 vyhlášky č. 177/1996 Sb. a s vyhláškou č. 375/2021 Sb., podle níž je třeba na základě doloženého vozidla advokáta žalovaných vycházet z průměrné spotřeby 7 l/100 km, ceny pohonných hmot 33,80 Kč/l a základní sazby náhrady 4,40 Kč/km, když výše těchto náhrad také plně odpovídá zřejmé vzdálenosti cesty tam a zpět 40 km po dobu dvou započatých půlhodin.
12. Ve shodě s námitkami žalobce krajský soud shledal, že za účelné nelze v dané věci hodnotit další dva žalovanými účtované úkony právní služby, a to písemné vyjádření žalovaných doručené okresnímu soudu dne 3. 11. 2021, tj. bezprostředně před ústním jednáním okresního soudu, a účtovanou další poradou s advokátem ze dne 6. 11. 2021. Krajský soud v souladu s obsahem spisu uzavřel, že jejich předmětem nebyly, resp. nemohly být žádné nové rozhodné skutečnosti, důkazní návrhy ani vyjádření, neboť v řízení k žádné změně či doplnění nedošlo a oba žalovaní se tak již za právní pomoci zvoleného advokáta ve věci plně vyjádřili. Proto za tyto neúčelná opakování vyjádření a poradou s advokátem nelze náhradu nákladů přiznat.
13. Na základě uvedených závěrů krajský soud dospěl k závěru, že na straně žalovaného 1) tak vznikly účelné náklady v řízení před okresním soudem ve výši odměny advokáta dvakrát po 9 140 Kč a jednou po 7 312 Kč, dále ve výši paušální náhrady hotových výdajů třikrát po 300 Kč a dále ve výši jedné shora uvedených cestovních nákladů a ztráty času, tj. ve výši 184 Kč, tj. celkem v částce 26 676 Kč. Na straně žalovaného 2) takto účelně vznikly náklady ve výši odměny advokáta jednou po 7 900 Kč a jednou po 7 312 Kč, dále dvakrát ve výši paušální náhrady po 300 Kč a dále ve výši

184 Kč jako druhé poloviny shora uvedených cestovních nákladů a ztráty času, tj. celkem v částce 15 996 Kč.

14. V souladu se všemi uvedenými závěry krajský soud dle § 220 odst. 1 o.s.ř. změnil odvoláním napadený výrok II. tak, že žalobci uložil povinnost nahradit náklady za řízení před okresním soudem žalovanému 1) ve výši 26 676 Kč a žalovanému 2) ve výši 15 996 Kč, a to vždy k rukám advokáta žalovaných a v zákonné lhůtě dle § 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o.s.ř.
15. O náhradě nákladů odvolacího řízení krajský soud rozhodl na základě uvedeného výsledku odvolacího řízení ve vztahu ke každému ze žalovaných, když shledal, že takto byl žalobce ohledně náhrady nákladů řízení ve vztahu k žalovanému 1) úspěšný pouze v nepatrném rozsahu (cca 10 %), a proto žalovanému 1) byla dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 3 o.s.ř. přiznána za odvolací řízení plná náhrada nákladů řízení. Ve vztahu k žalovanému 2) pak byl úspěch a neúspěch žalobce v odvolacím řízení srovnatelný, a proto ve vztahu k žalovanému 2) nebyla žalobci náhrada nákladů za odvolací řízení přiznána.
16. Krajský soud z uvedených důvodů ve výroku II. žalobci uložil povinnost k náhradě nákladů odvolacího řízení žalovanému 1), a to za jeden účelný úkon učiněný při společném zastoupení obou žalovaných advokátem při vyjádření k podanému odvolání. Takto byla žalovanému 1) přiznána dle shora citované právní úpravy vyhlášky č. 177/1996 Sb. a rozhodné tarifní hodnoty dle výše odvoláním napadených nákladů řízení, náhrada odměny advokáta, která činí 2 832 Kč v souladu s jejím snížením dle § 12 odst. 3 a 4 citované vyhlášky, a to v její poloviční výši v souladu s § 11 odst. 2, písm. c) této vyhlášky, tj. v částce 1 416 Kč. Dále byla přiznána také paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč, tj. celkem částka 1 716 Kč. Tuto částku krajský soud dle § 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o.s.ř. žalobci uložil zaplatit žalovanému 1) k rukám advokáta jeho advokáta v zákonné lhůtě. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným 2) krajský soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Pardubice 27. ledna 2022

JUDr. Bořivoj Hájek v. r.
předseda senátu